

[Kalmæs]

rer os, er, at der er en stor gruppe uddannelsessøgende med i denne del. De har i øjeblikket en meget hård økonomisk situation. De får kun meget lave stipendier, og de får nogle banklån med nogle himmelhøje renter. Derfor har de ingen anden mulighed end at gå ud og tage sig noget erhvervsarbejde. Det har de da også gjort i det omfang, de kan få det, en meget stor del af dem. De vil ofte have indkomster, som ligger under de 40.000 kr., nemlig som et supplement til nogle lån og til nogle stipendier. De vil altså blive dårligere stillet, og det er en gruppe, der er meget dårligt stillet i forvejen.

Det mener vi faktisk må laves om, så man forøger den procent i hvert fald noget, måske til 10 pct., hvis vi skal kunne anse den del af forslaget for at være rimelig.

Med hensyn til fradragene for befodringsudgifter er vi bange for, at forslaget har nogle urimelige virkninger fordelingsmæssigt. Der var nok for nogle år siden en del mennesker, som flyttede uden for byerne, fordi de dér kunne skaffe sig en bolig billigere, og så kunne de købe sig en gammel bil, som de kunne køre frem og tilbage i og selv reparere. Det var ofte folk med små indkomster. De er i dag i klemme, fordi befodringsudgifterne er steget ganske enormt, og nu bringer man dem så yderligere i klemme. Derfor er vi altså også betænkelige ved den side af sagen, selv om vi i princippet godt kan se det rimelige i, at man lader fradraget for befodringsudgifter blive mindre. Egentlig burde det i princippet helt forsvinde. Men vi må altså tage hensyn til, hvad virkning det kan have på de enkelte mennesker også.

Til slut vil jeg gerne sige, at dette forslag havde vi haft væsentlig større sympati for, hvis det havde haft et element til i sig, nemlig at man havde omlagt disse fradrag, så de i stedet for at være fradrag i indkomst blev fradrag i skat. Det lønmodtagerfradrag og det fradrag for befodringsudgifter, der her er tale om, er i øjeblikket til langt større fordel for folk med høje indkomster og høje marginalskatteprocenter end for folk med lave indkomster. Jeg synes da, skatteministeren skulle overveje sammen med de partier, der støtter forslaget, om man ikke kunne lave den ændring.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette forslag om ændring i lønmodtagerfradragene er jo et led i den række af forslag, der fremsættes efter den aftale, som tre, henholdsvis fire partier har truffet. Skatteministeren mener, at det vil være en administrativ lettelse, og det får vi jo så håbe på, men jeg ønsker aldeles ikke at lægge skjul på, at dette forslag ikke efter radikal opfattelse er et forslag, der er godt eller fremmer en skattereform.

Det faste lønmodtagerfradrag skal efter forslaget forhøjes fra 2.000 kr. til 3.200 kr. Hvem er det, der bruger det faste lønmodtagerfradrag? Ja, det er bl.a. lønmodtagere, der ingen udgifter har. De folk, der ingen udgifter har, skal altså have forøjet fradragene. Hvem er det så, der skal betale for det? Ja, det er bl.a. folk, der benytter korselsfradraget. De skal for fremtiden bære de første 2.000 kr. selv; hidtil har det været 1.100 kr. Disse folk har et fradrag, men deres fradragmulighed beskærer man altså.

Jeg kan ikke på dette tidspunkt undlade at pege på, hvad den foreløbige betænkning fra indkomstskatteudvalget i sin tid sagde om lønmodtagerfradraget, nemlig at det burde afskaffes for det faste lønmodtagerfradrag vedkommende, og kun fradrag, der direkte havde forbindelse med erhvervsindkomsten, burde bevares.

Og naturligvis, som den forrige ordfører sagde, burde sådan et fradrag helst være omvendt, men i hvert fald lige mange kroner værd for alle lønmodtagere, ikke, som det er i dag, sådan at de lønmodtagere, der bedst kan bære udgiften, får størst skatterabat.

For at der nu ikke skal opstå nogen myter om dette, understreger jeg, at det er aftalestof, og vi skal nok stemme for det, men det er ikke fremmede for en god og nødvendig omlægning af vort skattesystem. Men der er så mange andre gode ting i det, der er aftalt, så man må tage det sure med det søde.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg kan sige på CDs vegne, at for os er dette forslag sådan set hverken særlig surt eller særlig sødt. Vi har hæftet os meget ved de administrative lettelser, som skatteministeren mener der vil blive af forslaget. Jeg skal naturligvis ikke blande mig i teknikernes vurderinger, for jeg er ikke skattetekniker, men jeg vil gerne sige, at det er min fornemmelse,